

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

22 Vtrum primi notus in infidelibus sint peccata mortalia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

QVOLIBET. IIII. ART. XXI. & XXII.

28

num negare, vel mortaliter peccare:
Et per hoc patet responsio ad obiecta.

QVÆSTIO XI.

DEINDE quæsum est de actibus malis, scilicet de primis motibus.

Circa quos quæsita sunt duo.

¶ Primò, Vtrū primi motus semper sint peccata.
¶ Secundò, Vtrū in infidelib. sint peccata mortalia.

ARTICVLVS XXI.

Vtrum primi motus semper sint peccata.

AD PRIMVM sic procedebatur. Videtur quod primus motus semper peccatum. Dicit enim Mag. 2 i. secundi libri sententiarum, quod tentatio a carne non potest esse sine peccato: sed quodcumque est prius motus, est tentatio a carne. ergo primus motus non potest esse sine peccato.

SED CONTRA est, quod ad Roman. 6. super illud, Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, dicit glos. Non prohibet concupiscentiam quæ vitari non potest: sed illud quod non potest vitari, non est peccatum. ergo concupiscentia, quæ est primus motus, non est peccatum.

RESPON. Dicendum, quod primus motus, sicut dictum est, est motus sensualitatis præuenientis deliberationem rationis: eadem autem natura sensualitatis est, & rationis in infidelibus, & in infidelibus. Ad naturam autem sensualitatis, & rationis pertinet, quod motus sensualitatis, qui est absque deliberatione rationis, non possit esse peccatum mortale: quia peccatum mortale est, quod consistit in auerione a Deo, ad quem conuertere non potest homo, nisi per rationem, & per consequens auerio a Deo, quæ constituit peccatum mortale, non potest esse, nisi in ratione, ut patet per August. 12. de Trinit. & ideo dicendum est, quod primi motus infidelium non sunt peccata mortalia, sed venialia.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod dictum Anselmi dependet ex verbo Apostoli, qui concludit ad Roma. 8. quod nihil est damnationis his, qui sunt in Christo Iesu, qui non secundum carnem ambulant. Videtur ergo, quod his, qui non sunt in Christo Iesu, sit aliquid damnationis, etiam si non secundum carnem ambulent motibus carnis consentientes, alioquin nihil plus haberent hi, qui sunt in Christo Iesu, quam alii. Est ergo aliquid damnationis his, qui non sunt in Christo Iesu, si sentiant motus carnis, quamvis non consentiant, quod quidem qualiter sit intelligendum, ex propositu Apostoli apparent. Præmisserat enim reparationem gratig inchoata esse in his, qui sunt in Christo Iesu quantum ad mentem, licet non quantum ad carnem. Præmisserat enim. Ego ipse mente quidem seruio legi Dei, carne autem legi peccati. Propter legem fomitis, quia adhuc manet in corporis membris. Ne ergo hi, qui sunt in Christo Iesu, videretur adhuc primitus damnationi subiacere propter fomitis motus, concludit Apostolus, quod nihil est damnationis his, qui sunt in Christo Iesu, si non secundum carnem ambulant, quia damnatio originalis peccati soluta est per gratiam Christi, quamvis actu remaneat fomes peccati: damnationem vero actualis peccati non incurunt, quia non ambulant secundum carnem. In infidelibus vero Quodlib. S. Tho. D 4 manet

ARTICVLVS XXII.

Vtrum primi motus in infidelibus sint peccata mortalia.

CIRCA secundum sic proceditur. Videtur quod primi motus in infidelibus sint peccata mortalia, quia sicut Anselm. dicit in lib. de gratia, & lib. arb. Eos qui non sunt in Christo Iesu, sequitur damnatio, si sentiunt concupiscentiam, etiam si non consentiant: sed sentire concupiscentiam, est habere primum concupiscentiam motum. ergo infideles, qui non sunt in Christo Iesu, peccant mortaliter, secundum primos motus, quia damnatio non debetur, nisi peccato mortali.

¶ 2 Præt. Quilibet homo debet habere originalem iustitiam, secundum quam concupiscentia reprehēbatur: sed contra hoc debitum est quilibet concupiscentia motus, ergo quilibet concupiscentie motus est peccatum mortale. Omne enim, quod est contra debitum, habet peccati mortalis rationem.

SED CONTRA. Quanto est gradus altior, tanto est casus gravior: sed altior est gradus fidelium, quam infidelium. cum ergo primi motus fidelium non sint peccata mortalia, multo minus primi motus infidelium.

RESPONDEO. Dicendum, quod primus motus, sicut dictum est, est motus sensualitatis præuenientis deliberationem rationis: eadem autem natura sensualitatis est, & rationis in infidelibus, & in infidelibus. Ad naturam autem sensualitatis, & rationis pertinet, quod motus sensualitatis, qui est absque deliberatione rationis, non possit esse peccatum mortale: quia peccatum mortale est, quod consistit in auerione a Deo, ad quem conuertere non potest homo, nisi per rationem, & per consequens auerio a Deo, quæ constituit peccatum mortale, non potest esse, nisi in ratione, ut patet per August. 12. de Trinit. & ideo dicendum est, quod primi motus infidelium non sunt peccata mortalia, sed venialia.

AD SECUNDVM dicendum, quod concupiscentia non potest sic vitari, quod nullus concupiscentia motus surget, quia dum resistitur vni, initurgit alius: postulat tamen vitari singuli, & ex hoc quilibet habet aliquid de ratione peccati, licet non habeat rationem perfecti peccati, quod est peccatum mortale.

PRIMVM ergo concedimus.

AD SECUNDVM dicendum, quod concupiscentia non potest sic procedere. videtur adhuc primitus damnationi subiacere propter fomitis motus, concludit Apostolus, quod nihil est damnationis his, qui sunt in Christo Iesu, si non secundum carnem ambulant, quia damnatio originalis peccati soluta est per gratiam Christi, quamvis actu remaneat fomes peccati: damnationem vero actualis peccati non incurunt, quia non ambulant secundum carnem. In infidelibus vero